

Rondrit Kärnische Alpen Oostenrijk - Italië

Kötschach Mauthen - Lesachtal - Kreuzbergpass - St. Stéfano - Sappada - Plöckenpass

Een rondrit door de Kärnische Alpen tussen Oostenrijk en Italië is een belevenis. De route loopt door de mooiste dalen en over verschillende bergpassen. Thuis op de kaart nagemeten kom ik op 250 á 300km, maar door de enorme hoeveelheid haarspeldbochten is dit slechts een benadering. Deze afstand kost je in dit berglandschap het grootste deel van de dag. Zeker als je regelmatig wilt stoppen om even rond te kijken.

Ik begin de omschrijving vanaf Kötschach Mauthen, maar natuurlijk kun je komend vanaf Lienz de route ook oppakken in bijvoorbeeld Sillian bij de grensovergang.

We nemen vanaf Kötschach de 111, de enige 'hoofdweg' door het Lesachtal. Al snel zijn we in het smalle dal waar de 111 met ontelbare haarspeldbochten zijn weg zoekt. Dan weer sterk stijgend, dan weer omlaag. Ieder jaar weer loopt deze weg schade op door natuurgeweld en ook in 2007 wordt er op verschillende plaatsen gewerkt om nieuwe bochten of bruggen aan te leggen of deze te herstellen. De weg is geen jaar hetzelfde.

Regelmatig gaat het door de meest mooie dorpjes, langs leuke kerkjes en andere bezienswaardigheden, maar ook voortdurend met een heerlijk vergezicht in het diepe dal links beneden ons. De nieuwe gedeelten van de 111 zijn ruim, met twee rijbanen. Op sommige plaatsen versmalt het echter tot één rijstrook en moet het verkeer op elkaar wachten voordat bijvoorbeeld een rotswand kan worden gerond.

Na enige tijd komen we in het gehucht Wiesen aan. Wiesen en het daar gelegen zijdal Frohn Tal, zijn ook een mooie bestemming voor nog een dagje uit. Een wandelroute in dit dal wordt [hier](#) beschreven.

De weg blijft kronkelen tot we links een grote alpenweide tegenkomen met tientallen hutjes en een kerkje, verspreid over het veld. Voor ons uit zien we een dorpje liggen op het hoogste punt van deze weg, de Kartitscher Sattel op 1526m (foto).

We stoppen om er wat foto's te maken en te genieten van de mooie 2600m hoge bergtoppen links van ons op de grens met Italië die voorzien zijn van een laagje sneeuw.

Voorbij dit hoogste punt wordt de weg minder kronkelig. We volgen nu het laatste deel tot aan Sillian waar we de grens willen oversteken. We komen langs een sportpark met tennisbanen en zien ertegenover een geschikte plaats om onze meegebrachte broodjes te eten en de hond nog even uit te laten.

Ook hier zitten we tussen de besneeuwde bergtoppen na enkele nattere dagen in 2007.

Als we weer verder rijden is het nog slechts een klein stukje tot aan Sillian, maar daarom niet minder mooi. Schitterende boerderijen en dorpjes trekken aan ons voorbij.

Waar de 111 eindigt bij een T-splitsing, gaan we links de drukke weg met nummer 100 op naar de Italiaanse grens. Het stuk industriegebied waar we nu doorheen rijden kan ons minder bekoren, maar het is niet voor lang.

Na de grensovergang Sillian/Prato ziet het er weer heel anders uit. Vlak na de grens is links een grote parkeerplaats.

Een echte aanrader om er even te stoppen en van het speciale uitzicht te genieten als te zien op de foto onder. Het kerkje tekent zich prachtig af tegen de bergtoppen, maar ook het verderop gelegen Gasthof is een aandachtstrekker.

We volgen de 100 verder tot de afslag richting St. Stéfano, weg nummer 52, en klimmen al snel de Kreuzbergpass omhoog tot aan de Kreuzbergsattel op 1636m. Een zeer toeristisch gebied met schitterende dorpjes en terrasjes die er erg gezellig uit zien.

Helaas kunnen we niet overal stoppen, daartoe ontbreekt de tijd. Maar bezienswaardigheden zijn er onderweg in overvloed. Het ene dorpje na het andere tot aan St. Stéfano. Daar is het even opletten om de juiste weg linksaf te vinden richting Campo Longo en Sappada. Weg nummer 355.

Al snel rijden we het schitterende Campo Longo binnen en krijgen daar wat oponthoud. Er is een groot stuk van de weg verdwenen en er wordt net aan gewerkt. Rechts van de weg loopt de rivier de Prave, die bij ons blijft tot voorbij Sappada.

Ook hier weer een heerlijke omgeving en veel bijzondere uitzichtpunten. In één van deze dorpjes zien we rechts een ruime parkeerplaats bij een kiosk. Het is er erg druk,

dus moet er wel iets te doen zijn. We stoppen en lopen langs de kiosk naar achteren. We lopen een heel mooi park binnen met fraaie bomen, bruggetjes over de beek en schitterend uitzicht op hoge besneeuwde bergtoppen. De moeite van een tussenstop zeker waard. Helaas heb ik niet genoteerd waar dit precies is, maar je kunt het haast niet missen.

Ergens in het volgende stuk, mijn geheugen zegt me nét na Sappada, wordt het dal voor ons zo smal dat er geen uitweg lijkt.

Daar komen we rechts een heel steile rotswand tegen met ervoor een ruimte om de auto te parkeren. De wand is zo hoog en steil, dat ik het slechts deels op de foto kan vangen, zelfs met groothoek. Als we richting de rotswand lopen, zien we in de diepte de snelstromende Prava onderlangs de rotswand stromen. (inzet foto).

Iets verderop rijden we over een zijbeek van de Prava, de Pis, wat natuurlijk even op de lachspieren werkt. We volgen de 355 tot het dorp Comeglians, prachtig gelegen in een diep dal, omringd door zeer steile berghellingen. Geen plaats waar veel zon komt. Daar zoeken we onze weg linksaf richting Ravascletto/Sütrio. Een weg zonder verdere aanduidingen.

Als we onderweg een overdekte houten brug tegenkomen, worden we nogmaals nieuwsgierig en stoppen om dit te verkennen. Van onder ons bereikt ons het luide geraas van een wilde waterstroom. We lopen over de brug en gaan rechtsaf, een smal paadje het bos in, en hopen iets van de beek of van de watervallen te kunnen waarnemen. Helaas, het blijft bij het geluid van het water. Misschien hadden we linksaf gemoeten? Wie er meer van weet, mag het me laten weten.

En als je er om vraagt dan krijg je natuurlijk antwoord. Het volgende heb ik ontvangen van fam. van der Zwaag:

Jullie waren over de brug rechtsaf gegaan, hebben wij ook gedaan en zijn op den duur ook maar terug gegaan omdat er niets te zien was, dachten we. Maar over de brug links, en daar liep volgens mij geen pad, kon je naar boven en keek je van daaruit zo de klam in. Een fantastisch gezicht was dat. Heel steil en erg diep. Om je een indruk te geven wat jullie gemist hebben heb ik dit voor je gevonden. Zoek op google naar Cascata Acquatona. Er verschijnen dan twee youtube filmpjes en dan gaat om het tweede filmpje. Als ik het filmpje nu goed bekeken en begrepen heb, dan hebben wij ook de fout gemaakt om rechts over de brug dat pad niet verder af te lopen, want dat met die trappen hebben wij dus ook gemist.

Bij Sütrio sluit de weg aan op de 110 (in Italië 52bis), beter bekend als de Plöckenpass. We gaan daar dan ook linksaf richting Oostenrijk, met eerst het mooiste gedeelte van de *Pass*, het Italiaanse deel.

Het is een lang en kronkelend asfaltweggetje omhoog, hier en daar vernieuwd sinds de overstromingen van 2004. Via de bruggetjes en tunneltjes komen we boven op de *Pass* aan en steken de grens over.

De *Pass* omlaag in Oostenrijk is nagenoeg geheel een brede weg en daardoor wat mij betreft minder leuk. Het eindigt na een lange afdaling weer in Kötschach Mauthen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2013 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |